

OULU SINFONIA

K KAUSIKONSERTTI III

SORRON JÄLKEEN

To 1.10. klo 19 Madetojan sali

Eugene Tzigane kapellimestari | Anna-Liisa Bezrodny viulu

Käsiohjelma 3 €

OHJELMA

Eugene Tzigane kapellimestari

Anna-Liisa Bezrodny viulu

•

George Walker (1922–2018):

Lyric for Strings (1946)

Dmitri Šostakovitš (1906–1975):

Viulukonsertto nro 1 a-molli, op. 77 (1948, 1955)

Nocturne (Moderato)

Scherzo (Allegro)

Passacaglia (Andante)

Burlesque (Allegro con brio – Presto)

VÄLIAIKA

Ludvig van Beethoven (1770–1827):

Sinfonia nro 3 Es-duuri, op. 55 "Eroica" (1803)

Allegro con brio

Marcia funebre (Adagio assai)

Scherzo (Allegro vivace)

Finaali (Allegro molto – Poco andante – Presto)

Konsertin kesto noin 2 h 5 min sisältäen väliajan.

SORRON JÄLKEEN

Sortoa on monenlaista, on yhä ja on aina ollut. Konsertin otsikko luo toivoa siihen, että aina on myös mahdollisuus parempiin aikoihin. Tästä on kukin konsertin säveltäjä omalla tavallaan esimerkki. **George Walker** on afroamerikkalainen taidemusiikin säveltäjä, melkein kaikessa tekemisessään ensimmäinen: ensimmäinen musta sävellyksen ja pianonsoiton opiskelija, joka valmistui Philadelphian Curtis-instituutista, ensimmäinen musta musiikin tohtori, ensimmäinen musta sävellyksen professori, ensimmäinen musta Pulitzerin musiikkipalkinnon saanut jne. **Dmitri Šostakovitš** joutui 30-luvun lopulla Stalinin hampaisiin ja eli hirvittävässä kontrollissa aina diktaattorin kuolemaan 1953 saakka. Viulukonsertto valmistui 1940-luvulla, mutta kuultiin konsertissa vasta 1955. Ja **Ludvig van Beethoven** oli historian ensimmäinen päätoiminen säveltäjä, lisäksi ensimmäinen ilman työnantajaa itsensä elättänyt. Hän todisti, että taiteilija voi olla vapaa toteuttamaan yksinomaan omia päämääriään välittämättä hallitsijoiden, tilaajien ja mese-naattien miellyttämisestä.

George Walker syntyi Washingtonissa Jamaikasta muuttaneeseen perheeseen. Isä oli lääkäri ja äiti pianonsoiton opettaja, joka ohjasi poikansa musiikin pariin jo aivan pienestä. Walker piti ensimmäisen konserttinsa 14-vuotiaana ja suoritti tutkinnot niin pianonsoitossa kuin sävellyksessä. Curtis-instituutissa hän opiskeli ainoana mustana **Rudolf Serkinin** pianoluokalla ja **Rosario Scaleron** sävellysluokalla. Myöhemmin hän täydensi opintojaan Pariisissa **Nadia Boulangerin** johdolla.

Walkerin monipuolinen ura pianistina, säveltäjänä, tutkijana ja opettajana kesti 70 vuotta, ja sen aikana hän mursi monia ennakkoluuloja ja esteitä, jotka yleensä jarruttivat mustan taide-musiikon uraa. Walker sai loisteliaan lähdön pianistina voitettuaan nuorten kykyjen kilpailun, jonka seurauksena soitti **Rahmaninovin** vaikeimpana pidetyn kolmannen pianokonserton Philadelphian orkesterin solistina **Eugene Ormandyn** johdolla. Kaksi viikkoa aiemmin hän oli soittanut New Yorkissa resitaalin, joka herätti laajaa huomiota muistakin kuin rodullisista syistä.

Walker on säveltänyt lähes sata teosta eri kokoonpanoille, ja näiden tyyli vaihtelee aina dodekafoniasta iskelmään, vaikka säveltäjän oma ääni on tunnistettava. *Lyric for Strings* on oikeastaan ensimmäinen Walkerin sävellys ja omistettu hänen isoäidilleen. Teoksen alkuperäinen nimi on *Lament* eli valituslaulu. Tunnelmallinen, kaunis helmi syntyi, kun Walkerin isoäiti kuoli. Säveltäjä sijoitti *Lamentin* ensimmäiseen jousikvartettoonsa, joka valmistui 1946. Jo samana vuonna hän irrotti hitaan osan itsenäiseksi teokseksi ja sovitti sen jousiorkesterille, ja tässä yhteydessä sävellys sai uuden nimen. Tällaisena se kuultiin ensimmäisen kerran radiolähetyksessä 1947. Siitä lähtien se on ollut soitetuimpia amerikkalaisia teoksia, ja sen haastaa vain **Samuel Barberin** *Adagio*, joka onkin monin tavoin saman henkinen sävellys.

Dmitri Šostakovitš sävelsi kuin **Mozart**: nopeasti ja paljon, mieluiten jollekulle muusikolle, jonka tunti henkilökohtaisesti. Tällaisia olivat esimerkiksi sellisti **Mstislav Rostropovitš** ja viulisti **David Oistrach**, alansa ehdottomia kansainvälisiä huippuja, joita voimme kiittää Šostakovitšin sello- ja viulukonsertoista.

Säveltäjä piti tarkkaa päiväkirjaa työstään, ja niinpä tiedämme, että hän aloitti ensimmäisen viulukonserton säveltämisen 21. heinäkuuta 1947 saaden teoksen valmiiksi 24. maaliskuuta 1948. Toinen maailmansota oli päättynyt ja kylmä sota alkanut, ja on vaikea arvioida, kumpi oli säveltäjän kannalta vaikeampaa aikaa. Valvontakomission puheenjohtajana Suomessa tunnettu, **Stalinin** seuraajaksi povattu Neuvostoliiton kommunistisen puolueen pääideologi **Andrei Zhdanov** julkaisi helmikuussa 1948 formalismin vastaisen päätöslauselman, jossa kansandemokratian pahimmiksi vihollisiksi nimettiin säveltäjät Dmitri Šostakovitš, **Sergei Prokofjev** ja **Aram Hatšaturjan**. Kesäkuussa Stalin siirsi Zhdanovin mielisairaalaan, jossa tämä kuoli sydänkohtaukseen kaksi kuukautta myöhemmin. Se ei kuitenkaan tarkoittanut säveltäjille aiempaa helpommin hengittävää ilmaa. Šostakovitš menetti opettajan virkansa eikä uskaltanut tuoda juuri valmistunutta viulukonserttoa julkisuuteen.

Kaksi vuotta Stalinin kuoleman jälkeen Šostakovitš kaivoi konserton esiin ja ryhtyi työstämään sitä uudestaan, tiiviissä yhteistyössä David Oistrachin kanssa. Teos kuultiin ensimmäisen kerran lokakuussa 1955 Leningradin filharmonikkojen konsertissa, ja kuukautta myöhemmin Oistrach soitti sen New Yorkin filharmonikkojen solistina. Konserttoa on sanottu enemmän sinfoniaksi kuin perinteiseksi soitinkonsertoksi, lähinnä siksi, että siinä on neljä osaa eikä solisti aina ole ainoana valokiihlässä. Jokaisella osalla on "luonne" ja sen mukainen otsikko.

Konsertto alkaa hitaalla yösoitolla eli *Nokturnilla*, joka on tummasävyinen laulu. Sen kaksi teemaa ovat hyvin saman tyyppiset, ja lopussa kuullaan säveltäjän nimikirjaimet sävelillä D-Es-C-H, useissa sävellyksissä toistuva tekijänsä tavaramerkki. Toinen osa on *Scherzo*, pinnaltaan nopea ja iloinen, kuten otsikko antaa ymmärtää. Solistille osa lienee kimurantein eikä orkesteriaan pääse helpolla. Musiikissa viitataan **Modest Mussorgskin** oopperan *Boris Godunov*, sen johdantoon, jossa poliisi pakottaa kansan ylistämään Godunovia. Viitatus on tulkittu kritiikiksi Stalinia kohtaan, ja tässä on syy siihen, ettei Šostakovitš uskaltanut tuoda julkisuuteen konserttoa diktaattorin elinaikana. Viesti vain vahvistuu, kun kevyeksi naamioidun osan toinen teema on lainattu Šostakovitšin oopperasta *Lady Macbeth*, jonka Stalin oli julistanut vuonna 1936 sekamelskaksi musiikin asemesta. Ja kun puupuhaltimet ja ksylofoni aloittavat groteskin kalman-tanssin juutalaisen kansanlaulun melodialla, musiikin poliittinen viesti kirkastuu entistä ankarammaksi.

Hidas kolmas osa on *Passacaglia*, toisin sanoen toistuvalla sointukuviolla perustuva barokin suosituin sävellysmuoto. Eräänlainen muunnelmamuoto toistaa samaa teemaa, ja tuo teema muodostuu sointuketjun pohjasävelistä. *Passacaglia* muodostaa konserton painavimman ytimen, ja se päättyy poikkeuksellisen laajaan, solistin yksin soittamaan kadenssiin. Tähänkin osaan on kätkeyty säveltäjän nimikirjaimet D-Es-C-H. Myös edellisen osan juutalainen kuolemantanssi kuullaan huippukohdassa. Viimeinen osa on nopea *Burleski*, joka alkaa suoraan edellisen osan jälkeen, kun orkesteri päättää solistin kadenssin vetäen viulun mukaan säveltäjälle tyypillisen ilkkuriseen tanssiin. Riehakas osa käyttää venäläisen oloisia teemoja pelimannihenkisesti ja on kaikin puolin vastakohta aiemmille osille. "Suhteeni tähän konserttoon

on läheinen. Se puhuttelee minua selvällä ja erityisellä kielellä”, sanoo **Anna-Liisa Bezrodny**. ”Tämä konsertto on paitsi pitkä, myös aika akrobaattinen. Osiahan on oikeastaan viisi, jos kadenssin laskee mukaan. Solistille teos on sekä emotionaalisesti että fyysisesti todella vaativa.”

Ludvig van Beethoven muutti 1800-luvun alussa radikaalisti sävellystyylilään. Enää eivät klassismin selkeät rakenteet, kepeä ilmaisu ja tiukat säännöt häntä kahlinneet, päinvastoin, tästä lähtien jokainen sääntö tai tottumus merkitsi Beethovenille haastetta rikkaa se. Häntä alkoi kiinnostaa melodiaa enemmän sen kehittäminen, ja tähän hän valjasti ennen kuumemattoman levottomat rytmiset ja harmoniset leikkinsä.

Uusi aika symboloitui Beethovenin mielessä Ranskaan, sen suuren vallankumouksen sanomaan tasa-arvosta, ja kenraali **Napoleoniin**, jonka piti johtaa vallankumous päämääräänsä. Vaan toisin kävi. Valta nousi vallankumouksenraalin päähän, tämä nimitti itsensä keisariksi ja aloitti järjettömät sodat. Beethoven reagoi nopeasti: hän poisti kolmannesta sinfoniasta alkuperäisen omistuksensa Napoleonille, mutta säilytti musiikin sellaisenaan, surumarsseineen kaikkineen ja omisti teoksen nimeämättömälle sankarille, mistä sinfonian nimi *Eroica*.

Sinfonia kuultiin ensimmäisen kerran Wienissä kesäkuussa 1804 kreivi **Lobkowitzin** kotona, kuten tapoihin vielä kuului. On muistettava, että ensimmäinen konserttitalo valmistui Wieniin vasta Beethovenin kuoleman jälkeen, 1831. Tammikuussa 1805 *Eroica*-sinfonia esitettiin pankkiiri Joseph Würthin kotona ja toistamiseen Lobkowitzin salongissa. Huhtikuussa 1805 järjestyi sinfonian ensimmäinen julkinen esitys, kun Beethoven vuokrasi käyttöönsä Theater an der Wien -oopperatalon.

Siitä lähtien sinfonia on kuulunut suosituimpien orkesteriteosten harvalukaiseen joukkoon, ja eri aikoina sitä on esitetty eri tavoin.

Kapellimestari **Eugene Tzigane** on perehtynyt harvinaisen seikkaperäisesti romantiikan ajan orkesterimusiikin esityskäytäntöihin ja on julkaissut tutkimuksistaan kirjan. 1950-luvulla puhuttiin ”autenttisesta” esitystyylistä, kun tutkijat löysivät Beethovenin metronomimerkintöjä, ensiesitysten orkestereiden kokoonpanot ja muuta informaatiota alkupe räislähteistä. Sitten vakiintui käytäntö soittaa Beethovenia ”periodisoittimin”, jolloin tulkinnoissa korostui 1800-luvun alun soitinten tarjoama sointi ja informaatio. ”Olen ehdottomasti kiitollinen Harnoncourtin kaltaisille tienraivaajille. Periodisoittimin saavutettu orkesterin sointi ei kuitenkaan ole likimainkaan tärkeintä romantiikan ajan musiikin autenttisuudessa tulkinnessa”, sanoo Eugene Tzigane.

Nykyään käytetään termiä ”historiatietoinen tulkinta”, jolla pyritään kattamaan kaikki mahdollinen tieto sävellyksen syntyajalta ilman pakkoa tavoitella mitään erityisen oikeata tai autenttisuuteen viittaavaa. Historiatietoisissa tulkinnoissa kapellimestareiden huomio kiinnittyy tempoalintoihin ja -vaihteluihin, myös hyvin vapaaseen rytmin käsittelyyn sekä erilaisiin dramaattisiin tehoihin.

”Tuo kaikki on kuitenkin modernismin väritystä tulkintaa”, Tzigane toteaa, ”ja minua kiinnostaa romantiikan ajan lähestymistapa. Aika korosti tunteita ja itseilmaisua, niin säveltäjän kuin esittäjän.” Tziganen näkemyksen mukaan Beethovenin *Eroica*-sinfonialle antamat tempomerkinnät ovat lähtökohta, eivät orjallisesti noudatettava sääntö läpi teoksen.

Tziganen toteaa vanhan musiikin liikkeen käytännössä korruptoituneen ajatuksen teosuskollisuudesta. ”Sana alkoi tarkoittaa kaiken

nuottiin kirjoitetun noudattamista piirun tarkasti. Oman persoonallisen näkemyksen sijaan teoksia toteutettiin matemaattisella tarkkuudella." Tziganen mukaan näin saavutetun soinnillisen lopputuloksen merkitys historiatietoisessa tulkinnassa on kaikkein vähäisin.

"Olemme tulleet ajan myötä yhteiseen käsitykseen siitä, ettei vibratoa käytetty ennen 1920-lukua. Tämähän ei tosiasiallisesti pidä lainkaan paikkaansa, vibraton käyttö vain on muuttunut. Tiedetään, että 1800-luvulla sitä käytettiin musiikin koristeluun. Ilman vibratoa soitettu suora ääni oli jousisoinnin perusta, mutta sillä oletamalla, ettei kukaan koskaan soita täysin puhtaasti. Ajatus on nykytassannossa ehdottomasti tuomittava. Mutta, kun kaksi tai useampi soittaja soittaa aavistuksen epäpuhtaasti, syntyy humina, värinä, joka 1800-luvulla oli täysin normaali sointi."

Eugene Tzigane on tutkinut 1800-luvun urkurakentajien tekstejä. Niistä käy ilmi, kuinka urkujen jousisäänikerta "voix celeste" (taivaallinen ääni) pyrittiin luomaan synnyttämällä kahden urkupillin välille vastaava humina, jonka akustiikka korjasi kuulostamaan orkesterin jousilta. "En usko, että tästä tekniikasta kukaan on kuullut 150 vuoteen!"

Modernin orkesterin edessä Tzigane haluaa muistuttaa, että meillä kaikilla on yhä tunteet. Hän haastaa muusikot luottamaan vaistoihinsa ja hylkäämään kielletyiksi opitut tavat. "Toki orkesterin on seurattava tarjoamaani rakennetta, minun on siis luotava hyvin suora yhteys orkesteriin. Yhteistyömme on näin paljon intiimimpää. Ei riitä, että kapellimestari tulee ja näyttää syvälliseltä, ja orkesteri hoitaa vain hommansa." •

TULOSSA!

ERIKOISKONSERTTI

JONG

to 8.10. klo 19 Madetojan sali

Tomas Djupsjöbacka kapellimestari
Antti Turtiainen oboe | **Sakari Männistö** jonglööri
Oulu Sinfonia

Joonas Kokkonen: *Il Paesaggio*
Sakari Raappana: *Ragus, konsertto oboelle ja kamariorkesterille (kantaesitys)*
Lotta Wennäkoski: *Jong*

Liput 26/21/11 €
 (+ toimituskulut)

YLEISÖMÄÄRÄ RAJOITETTU

KAUSIKONSERTTI IV

TŠAIKOVSKI 4

to 15.10. & pe 16.10. klo 19

Madetojan sali

Johannes Gustavsson kapellimestari
Amalie Stalheim sello

Armas Järnefelt: *Juhla-alkusoitto D-duuri*
Edvard Elgar: *Sellokonsertto e-molli, op. 85*
Pjotr Tšaikovski: *Sinfonia nro 4 f-molli, op. 36*

Liput 26/21/11 € (+ toimituskulut)

YLEISÖMÄÄRÄ RAJOITETTU

EUGENE TZIGANE

EUGENE TZIGANE, kapellimestari

Yhdysvaltalaiselle **Eugene Tziganelle** Suomi on tuttu. Yhteys Pohjoismaihin syntyi jo opiskeluaikoina **Jorma Panulan** oppilaana Tukholman Kuninkaallisessa musiikkikorkeakoulussa ja **Jukka-Pekka Sarasteen** mestarikursseilla. Muusikko-opintonsa hän aloitti New Yorkin Juilliard-musiikkikorkeakoulussa.

Korona-aika on tarjonnut hänelle mahdollisuuden viettää Suomessa syksyä aina loka-kuun puoliväliin asti. ”Saksassa ei oikein tieninyt, mitä tapahtuu, niinpä päätin tulla Suomeen”. Ennen Oulun vierailuaan Tzigane johti Kuopion kaupunginorkesteria ja vierailee vielä Jyväskylässä tämän konsertin jälkeen.

Kansainväliseen tietoisuuteen Tzigane nousi vuoden 2008 Solti-kapellimestarikilpailussa, jonka toinen sija johti heti yhteistyöhön Deutsches Symphonie-Orchester Berlinin, Frankfurtin radion sinfoniaorkesterin ja Nordwestdeutsche (NWD) Philharmonien kanssa. NWD kiinnitti hänet ylikapellimestarikseen, ja Tzigane hoiti tehtävää vuoteen 2014 asti.

Tziganella on yhteistyökumppaneinaan useita vakiintuneita ja kansainvälisesti arvostettuja orkestereita eri puolilla maailmaa. Suomalais-ten orkestereiden lisäksi hän johtaa säännöllisesti mm. Norjan radion sinfoniaorkesteria, Ruotsin Kamariorkesteria sekä Uumajan ja Helsingborgin sinfoniaorkestereita. Tziganen johdettua debyyttikonserttinsa Indianapolisissa hän on saanut useita kapellimestarikutsuja myös Yhdysvalloissa. Japanin Yomiuri Nippon ja Tokion Metropolitan sinfoniaorkesterit sekä Australian Adelaiden ja Länsi-Australian sinfoniaorkesterit kuuluvat nekin vakiintuneisiin kutsujiin.

Tzigane työskentelee mielellään laulajien kanssa. Oopperakapellimestarin tehtävät ovat siten luonteva osa hänen uraansa. Hän on johtanut useita produktioita Baijerin ja Hampurin valtioneoperoissa, Ruotsin Kuninkaallisen oopperassa ja Frankfurtin Oopperassa. •

ANNA-LIISA BEZRODNY, viulu

”Minulla on hyvin lämmin suhde Ouluun, jossa isoäitini **Tatjana Pogozheva** toimi periodeittain viulunsoiton opettajana. Niistä ajoista lähtien kaupunki on ollut minulle hyvin rakas”, kertoo Moskovassa venäläis-juutalais-virolaiseen muusikkoperheeseen syntynyt viulutaitelija **Anna-Liisa Bezrodny**.

Kaksivuotiaana viuluun tarttunut Anna-Liisa aloitti opinnot Sibelius-Akatemian nuorisosastolla yhdeksänvuotiaana vanhempiensa, viulunsoiton professori **Igor Bezrodny**n ja viulutaitelija **Mari Tampere-Bezrodny**n ohjauksessa. Opinnot täydentyivät Lontoon Guildhall School of Music and Dramassa, jossa hän opiskeli käytännössä rinnakkain Sibelius-Akatemian korkeakouluopintojen kanssa, ja valmistui lähes samaan aikaan molemmista.

Anna-Liisa Bezrodny on moninkertainen kilpailumenestyjä ja erilaisten tunnustusten saaja. Näistä mainittakoon *Guildhall Gold Medal*, jonka hän voitti tulkinallaan Dmitri Šostakovitšin ensimmäisestä viulukonsertosta. Hän on esiintynyt useiden arvostettujen kansainvälisten orkestereiden solistina mm. **Leif Segerstamin, Neeme Järven, Kristjan Järven, Paavo Järven, Sir Colin Davisin, Eri Klasin, Nikolay Alekseyevin, Okko Kamun, Sascha Goetzelin, Juha Kankaan, Leonid Grinin, ja Sian Edwardsin** johdolla.

Anna-Liisa Bezrodny on myös aktiivinen kamarimuusikko. Vakiintuneisiin yhteistyökumppaneihin kuuluu pianotaitelija **Ivari Ilja**, jonka kanssa tehty debyyttilevytyös Alba-levymerkille sai kiittävän vastaanoton. Muita yhteistyökumppaneita ovat olleet **Jan-Erik Gustafsson, Maxim Vengerov, Barnabas Kelemen, Jean-Efflam Bavouzet, Ivry Gitlis, Alexander Rudin** ja **Liana Isakadze**.

ANNA-LIISA BEZRODNY © Daniel Herendi

Aktiivisen taiteilijauransa rinnalla Anna-Liisa Bezrodny myös opettaa. Hän toimii viulunsoiton professorina Britannian vanhimmassa musiikkioppilaitoksessa Purcell Schoolissa, Lontoon Guildhall School of Music and Dramassa sekä Saksan Karlsruhen musiikkikorkeakoulussa.

Anna-Liisa Bezrodny'n soitin on Suomen Kulttuurirahastolta lainassa oleva Amati-viulu. •

OULU SINFONIAN MUUSIKOT

I VIULU

Lasse Joamets,
I konserttimestari
Mikko Sorri,
I konserttimestari
Mia Ohenoja, äj*
Nadya Pugacheva, väj*
Romuald Gwardak
Johanna Korhonen
Tiina Kortelainen
Oksana Kumpulainen
Antti Laitinen
Virva Pietilä
Ismo Sirén

II VIULU

Anne Somero, äj*
Sari Suihkonen, väj
Laura Kangas
Anna-Brita Karjalainen *
Sari Karppinen
Marjukka Lahes
Ewa Pawlowska *
Toni Tuovinen
Anita Virkkala

ALTTOVIULU

Johanna Tuikka, äj
Susanna Nietula, väj
Andrus Järvi
Anna-Maija Rousselle
Emiliano Trivasino
Jari Välimäki

SELLO

Arto Alikoski, soolosellisti
Riina Salminen, äj
Juhana Ritakorpi, väj
Greta Ernesaks *
Janne Varis
Harri Österman

KONTRABASSO

Antoine Greuzard, äj
Anne Seppänen, väj
Fanni Hoppari
Juha Nääppä

HUILU

Albert Stupak, äj
Emma Tessier, väj
Marjaana Rantakeisu *

OBOE

Matti Kettunen, äj
Paula Nurila, väj
Antti Turtiainen

KLARINETTI

Markku Korhonen, äj
Michał Konopiński, väj
Kenneth Sjöwall

FAGOTTI

Eri Ikeda, äj
Ann-Louise Wägar, väj
Jennifer Chihiro Kashiwakura *

KÄYRÄTORVI

Lauri Vasala, äj
Matias Nässi, väj
Pasi Salminen
Jukka Yletyinen

TRUMPETTI

Thomas Petit, äj
Jukka-Pekka Peltoniemi, väj
Jarmo Väärä

PASUUNA

Erkki Hirsimäki, äj
Jukka Mylly, väj
Wen Hong Low

TUUBA

Gustavo Subida, äj

PATARUMMUT

Kalevi Ohenoja, äj

LYÖMÄSOITTIMET

Petri Hänninen, äj*

äj = äänenjohtaja väj = varaäänentohtaja * = tilapäinen kiinnitys

OULU SINFONIA

Oulu Sinfonia on maamme pohjoisin sinfoniaorkesteri. Konsertoimme viikoittain Oulun musiikkikeskuksen Madetojan salissa. Orkesteri aloitti toimintansa vuonna 1937, sai oikeuden käyttää kaupunginorkesterin nimeä vuonna 1954 ja kunnallistettiin vuonna 1961. Nykyinen nimi otettiin käyttöön vuonna 2005.

Kausikonsertit ovat orkesterin vahva perusta. Lisäksi ohjelmiston täydentävät erilaiset konserttisisällöt kuten ooppera, elokuvakonsertit, etno- ja jazzmusiikki ja muut viihdekonsertit. Myös lapsille ja nuorille on säännöllistä tarjontaa. Viime vuosina syyskausi on alkanut jalkautumiskonserteilla hoitolaitoksiin ja kouluihin koko Oulun alueella.

Orkesteri on tehnyt useita levytyksiä, mm. Leevi Madetojan koko orkesterituotannon ja Okon Fuoko -balettiantomiimin kokonaislevytyksen. Näiden jälkeen on ilmestynyt Mozartin aarioiden ja alkusoittojen levy, so-

listina Helena Juntunen. Orkesteri on levyttänyt nimikkosäveltäjänä vuosina 1997–2009 olleen Olli Kortekankaan oopperan Messenius ja Lucia. Keväällä 2013 ilmestyi Kimmo Hakolan ja Toshio Hosokawan kitarakonsertot sisältävä levy, solistina Timo Korhonen, kapellimestarina Santtu-Matias Rouvali. Lokakuussa 2016 Ondine julkaisi Klamin ja Englundin viulukonsertot sisältävän levytyksen, jonka Oulu Sinfonia teki viulutaiteilija Benjamin Schmidin ja ylikapellimestari Johannes Gustavssonin kanssa.

Orkesterin kapellimestareita ja kehittäjiä ovat viime vuosikymmeninä olleet Urpo Pesonen, Paavo Rautio, Onni Kelo, Rauno Rännäli, Ari Angervo, Peeter Lilje, Arvo Volmer, Dmitri Slobodeniouk ja Anna-Maria Helsing. Päävierailijoina ovat toimineet John Storgårds, Susanna Mälkki ja Jaakko Kuusisto. Syksystä 2013 alkaen Oulu Sinfonian ylikapellimestarina on toiminut Johannes Gustavsson.

ORKESTERIN KANNATUSYHDISTYS PULSSI RY

Orkesterin Pulssi ry (perustettu vuonna 1994) tukee Oulu Sinfonian muusikoita vapaa-ajan toiminnassa ja monissa orkesterin työhön liittyvissä asioissa, järjestää jäsenille musiikki- ja kulttuurimatkoja sekä tukee kamarikonsertteja. Yhdistyksen varat kertyvät jäsenmaksuista ja tuotemyynnistä.

Liity Pulssin jäseneksi! Lisätietoa ja liittymislinkki www.orkesterinpulssi.fi. Pulssin löydät myös Facebookista, facebook.com/orkesterinpulssi.

ORKESTERIN
PULSSI RY

TULETHAN VAIN
TERVEENÄ KONSERTTIIN.

PESETHÄN KÄTESI JA KÄYTÄTHÄN KÄSIDESIÄ.

HUOLEHDITHAN TURVAVÄLEISTÄ.

Antoisaa konsertti-iltaa!

OULU SINFONIA

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 1–3
PL 4, 90015 Oulun kaupunki

www.oulusinfonia.fi

Lipunmyynti ilman käsittelykuluja:

Madetojan salin lippukauppa

Avoimna Oulu Sinfonian konserttipäivinä klo 11–19.30

Oulun Musiikkikeskus

Leevi Madetojan katu 1–3, 90015 Oulu

Ovimyynti puh. 050 594 9704

Oulu10-palvelupiste

Torikatu 10 A, 90100 Oulu

Puh. 08 558 558 00

Haukiputaan, Kiimingin, Oulunsalon,

Yli-lin ja Ylikiimingin asiointipisteet

Ticketmaster, käsittelykulut lisätään

www.ticketmaster.fi > Lippukaupat

Puhelinmyynti: 0600 10 800

(1,98 € / min + pvm)

ticketmaster®
lippupalvelu